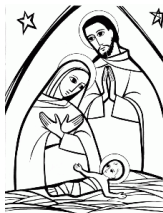

Zpravodaj

FARNOSTÍ SKUTEČ, RANÁ A PŘEDHRADÍ

Vánoce 2019

Jako děti Boží

Zúčastnil jsem se Národní pouti ke sv. Anežce do Říma v listopadu 2019. Mnoho krásných kázání, kostelů, setkání se starými známými, mnoho deště a jiných zajímavostí, jak už to na pouti bývá. Největší zážitek, a věřím, že nejen můj, byla středeční audience u papeže Františka na Svatopetrském náměstí. Poutníci z celého světa téměř zaplnili plochu, nervozita z očekávání, hledání nejlepšího místa, policisté, kamery, honorec. U baziliky se objevuje bílý otevřený vůz, jen se strážskou proti dešti, se vzácným pasažérem. Hned u prvních poutníků zastavuje. Hlava katolické církve s úsměvem mává dětem a ukazuje, aby si nastoupily. Papamobil je ihned obsazen hloučkem dětí s českými vlajčkami a může se vyrazit. Seděly tak různě, jako na kolotoči nebo na houpačce a spolu s papežem pomalu objížděli náměstí, mávali, zastavovali se, zdravili a rozdávali radost. Nejvíc zářil František. Bral další děti z davu do náruče, žehnal jim a usmíval se, přesně jako Pán Ježíš kdysi v Palestině. Připadalo mi, že František je jedno z těch dětí, které s velikou radostí projíždějí náměstím a jejich čistá duše a úsměv potěšuje všechny přítomné. To byl největší zážitek a pověstná tečka za naší poutí.

Vánoce. Dárky dětem, cukroví, výzdoba... nemusí být vůbec přítěží, ale může být papamobilem, na který si nasedneme a děláme radost a prožíváme radost jako děti Boží!

Požehnané a radostné Vánoce!

P. Ondřej Matula

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

	Skuteč	Předhradí	Raná
Úterý - 24. 12. Štědrý den	16.00 - mše sv. pro rodiny s dětmi 23.00 - Rybova mše	21.30	22.00
Středa - 25. 12. Boží hod vánoční	8.00 18.00	9.30	8.00 - Holetín 9.30
Čtvrtek - 26. 12. sv. Štěpána	8.00 11.00 - Štěpánov	9.30	9.30 16.00 - zpívání u jesliček
Neděle - 29. 12. sv. Sv. Rodiny obnova manžel. slibů	8.00 18.00	9.30	9.30
Úterý - 31. 12. sv. Silvestra	15.00	14.00	16.00
Středa - 1. 1. - Nový rok Matky Boží P. Marie	8.00 18.00	9.30	9.30
Pondělí - 6. 1. Slavnost Zjevení Páně	17.00	16.00	18.00

MODLITBY MATEK

Už je tomu asi 10 let, co ve Skutči a na Rané začaly fungovat Modlitby matek. Je to setkání skupinky maminek, které má svá pravidla a při kterém se maminky modlí za své děti, kmotřence, manžely a kněze. Letos v říjnu jsem měla možnost zúčastnit se již podruhé, s některými maminkami z Rané, Národního setkání Modliteb matek v Pardubicích. Byl to pro mě nádherný zážitek s pocitem Boží přítomnosti kolem nás, jaký jsem dlouho nezažila a jaký se nedá slovy jen tak popsat.

Setkání bylo zahájeno v pátek navečer mší svatou a nádhernou adorací. V sobotu pak probíhaly přenášky, mše svatá, možnost svátosti smíření, osobní adorace a společná modlitba matek. V neděli pak bylo setkání zakončeno mší svatou. Celý víkend byl propojen tématem „Duchovní boj pod Boží ochranou“. Největším zážitkem pro mě byla přednáška sestry Michaely Zych, která popisovala boj se zlem. Protivník, dle jejích slov, není kolem nás, ale v nás a má strategii, jak s námi bojovat. Každé pokušení tedy začíná v naší mysli. Proto nás sestra vybídla, abychom svůj život žili s Bohem, ne jen pro Boha, ale S NÍM. Abychom s Bohem ráno vstávali, pracovali, mluvili s druhými lidmi,... a večer s Bohem usínali. Máme velký dar přijímání Boha ve svatém přijímání a často si to ani neuvědomujeme. Máme se modlit za to, aby Bůh, kterého přijímáme a nosíme v sobě, za nás jednal. Aby vše, co konáme, bylo z Boha. Atmosféra celého setkání byla nádherně doplněna hudebním doprovodem scholy z Havlíčkova Brodu a při tomto setkání jsem mohla rozjímat a uvědomovat si význam každého slova nejen křesťanských písní, ale i slov přednášejících a žasnout nad jejich hloubkou. Mnohá slova se mě dotýkala tak hluboce, jak jsem si jindy ani neuvědomovala. Třeba, že Bůh je KRÁL v našem životě.

Takovéto setkání přineslo velkou milost do mého života a modlím se, abych z něho mohla trvale čerpat. Připomínáme si to na každém modlitebním setkání a náš život i životy našich blízkých vkládáme a odevzdáváme do Božích rukou, aby v nás mohl konat velké věci. Můžeme se také modlit za potřeby a problémy farnosti, ale i každého člověka. Můžete se na nás obrátit s Vaší těžkostí, kterou odevzdáme Pánu Bohu, ale i s radostí, za kterou budeme s vděčností děkovat.

Eva Bártová

DĚTSKÉ OKÉNKO

Už brzy budou Vánoce. O Vánocích čteme v evangeliu, že se Panně Marii narodilo děťátko. A tím děťátkem je Ježíš. Každý rok tedy o Vánocích slavíme narozeniny Pána Ježíše. A když má někdo narozeniny, snažíme se ho něčím potěšit. Ježíše nejvíce potěší, když děláme hezké věci. Proto připravíme Ježíši své srdce vyzdobené samými pěknými skutky.

Pěknými skutky můžeme dělat radost Pánu Ježíši i lidem kolem sebe. Třeba i nějakým pěkným dárkem. Podívej se na obrázek a spoj každého z lidí s dárkem, který by mu asi udělal radost. Když pak seřadíš písmenka podle přiřazených čísel, dozvíš se, co také řekl anděl Josefovi.

Eva Bártová

			
N	E	2	7
			
S	O	5	
			
B	J	6	
			
E		3	4
			
		1	

INDONÉSIE DVĚMA POHLEDY

V neděli 24. listopadu 2019 se shromáždili v Komunitním centru P. Františka Xavera Mimry v Rané zájemci o přednášku akademického malíře MgA. Vojtěcha Jehličky, absolventa AVU v Praze, z jeho studijního pobytu v Indonésii. 4 měsíce pobýval na ostrově Jáva ve městě Yogyakarta na výtvarném institutu Seni, kde studoval grafiku a figurální kresbu. Měl při tom možnost cestovat po dalších indonéských ostrovech a mohl tak bezprostředně poznat Indonésii. Na vypůjčeném motocyklu procestoval 17 ostrovů na sever a východ od ostrova Jáva. Poznal tak krásu krajiny i obyvatele a jejich život na ostrovech Sulawesi, Lombok, Flores, Karimunjawa a dalších. Krajina na ostrovech sopečného původu s překrásnou a bujnou vegetací poskytuje venkovanům obživu. Obyvatelé využívají každý kousek půdy k pěstování brambor, rýže, zeleniny všeho druhu a dalších plodin. Úroda je třikrát za rok. Vegetace poskytuje množství jižního ovoce a hýří překrásnými barvami květů, jak bylo možno vidět na předvedených snímcích. Vypěstované produkty je možno zakoupit v tržnicích. Navštívil aktivní sopky - největší indonéskou - Bromo, dále Merabu a Merapi. Pohled do jícnu sopky je jen pro odvážné. Náš cestovatel patří mezi ně a doložil to úchvatným videem, včetně pohledu do jícnu a doprovodným hřměním a burácením. Aktivita sopek je sledována a obyvatelé včas upozorňováni, ale svá obydlí a políčka neradi opouštějí. Krajina je protkána vodními toky s množstvím vodopádů. Obyvatelé jsou vlníci - rádi se fotografují s cizinci - včetně policistů.

Města jsou přelidněna a jsou zde vidět markantní rozdíly mezi bohatšími a chudými, kteří žijí ve slumech na okrajích měst v bídě. Provoz ve městech je přesycen a pohledem cizince dost chaotický. Především zde jezdí spousta motocyklů, které jsou používány k přepravě všeho. Druhý pohled na Indonésii zahrnuje též naprosto neekologické chování obyvatel ke krajině. Špatné anebo žádné hospodaření s odpady. Pobřeží ostrovů je plné plastů a odpady jsou všude. Jen některé části pobřeží jsou udržovány pro turisty. Je to překrásná země s velkým bohatstvím, ale se záporů civilizace.

Přítomní se zájmem vyslechli přednášku a po skončení ještě diskutovali s přednášejícím.

B. Pospíšil

SKAUTSKÝ I. ODDÍL OSLAVIL 30 LET SVOBODY

V pátek 15. listopadu neměla děvčata I. oddílu běžné družinové schůzky, ale uskutečnila se schůzka oddílová. K tématu tzv. oddílovky využili skautští vedoucí oslavy třiceti let svobody a pádu komunistického režimu, který naše republika oslavila v neděli 17. listopadu. Děti se na páteční oddílovce učily tomu, kolikrát byl v minulosti český skauting zakázán nebo jak se žilo za doby nadvlády komunistické strany. Starší děvčata si připravila pro ta menší divadlo, ve kterém krásně znázornila sametovou revoluci a s ní spojené činy studentů a skautů, kteří se o pád komunismu jednoznačně zasloužili. Je důležité stále si připomínat to, že si český skauting v minulosti prošel mnohým zlým a vážít si svobody, kterou dnes máme – díky ní, mimo jiné, můžeme svobodně skautovat. Schůzku jsme si všechny užily a už se těšíme na další!

Kateřina Kallasová, za I. oddíl Pučická

V příjemné atmosféře proběhla o farním dni v září beseda s p. Janou Sieberovou, která měla jenom kladné ohlasy. I pro ty, kteří se nezúčastnili, je tu rozhovor.

Co je domácí hospic Duha a jaká je náplň Vaší pracovní činnosti?

Domácí hospic Duha je zdravotně sociální zařízení, které pomáhá rodinám pečovat o své blízké v závěrečném období jejich života. Garantuje, že nemocný nebude netrpět fyzickou bolestí, bude respektována jeho důstojnost a v posledních chvílích života nebude sám. Tým tvoří zdravotní sestry, lékaři, sociální pracovníci, duchovní, administrativní pracovníci a účetní. Většina nemocných má onkologickou diagnózu a v průměru je naše péče poskytována jeden měsíc. Region, který obstaráváme, je do 30 km od Hořic. Máme pobočku hospice ve

Vrchlabí, ve stejném personálním složení. Zázemí pro pracovní tým se nachází v budově Městské nemocnice v Hořicích.

Jak dlouho jste „na světě“ a jaké byly začátky?

Domácí hospic zahájil svou činnost před deseti lety. Začátky byly velmi složité. V našem regionu byla tato služba zcela neznámá, rodiny nebyly k péči povzbuzovány, nemocnice nebyly ochotné v počátku vzniku s hospicem navázat spolupráci. Pracovníci a dobrovolníci hospice museli velmi aktivně edukovat veřejnost, navázat vztah s nemocnicemi, lékaři, sociálními odbory, atd. Byl to běh na dlouhou trať.

Je třeba nějakého speciálního vzdělání, nebo i třeba jen určitých povahových vlastností?

Každý pracovník hospice musí mít odbornou způsobilost ve svém oboru a k tomu vlohy a dary pro doprovázení umírajících lidí, dostatek lásky a empatie. Všichni naši zaměstnanci se v určitém období svého života rozhodli k tomuto druhu služby, pracují v malém týmu a vykonávají svou službu velmi erudovaně.

Uvědomují si umírající konečnost lidského života? Jak reagují na toto zjištění?

Uvědomují. Většinou přicházíme k pacientům, kteří jsou smířeni, protože mají za sebou dlouhou dobu aktivní léčby v nemocnicích, operační výkony, chemoterapie a radioterapie. Jsou vděční, že přišli domů a závěr svého života můžou prožívat ve svém přirozeném prostředí. Většinou se jejich stav po propuštění domů mírně zlepší. Svým blízkým, často ve chvílích posledních, předávají velké dary.

Jsou viditelné rozdíly mezi věřícím nebo nevěřícím pacientem?

Nejsou. Každý člověk potřebuje v závěru svého života lásku, kruh bezpečí a ujištění, že je milovaný a cenný. I věřící člověk může prožít závěrem života otřes víry, což bývá těžká zkouška nejen pro něho, ale i pro celou rodinu. Nemocný, který nemá žádné náboženské přesvědčení, naopak v době umírání velmi rychle dozrává k poznání, že život smrtí nekončí.

Věnujete se i příbuzným pacientů, posléze pozůstalým? Jsou vždy ochotní být ve všem nápomocní?

Rodina při přijetí pacienta do domácí hospicové péče podepisuje informovaný souhlas, že bude o svého blízkého pečovat 24 hodin. Jeden rodinný příslušník tím pádem nemůže chodit do zaměstnání. Lze využít sociální příspěvek na péči, který se pobírá až tři měsíce. Pozůstalým se věnujeme po smrti přibližně jeden rok. Navštěvujeme je doma, zveme do hospice, pořádáme setkání pozůstalých, které zahajujeme mší svatou. Někteří pozůstalí péči nepotřebu-

jí, ale většina si přeje po určitý čas se setkávat a o zármutku hovořit.

Ceho se třeba týkají „poslední přání“?

Maminky svým dcerám rády předávají recepty na oblíbená jídla v rodině, tatínkové se snaží předat synům zajištění technických záležitostí domu, zahrady, atd. Nemocní často vysloví přání, kde si přejí pohřbit a jak by mělo poslední rozloučení vypadat. V úplném závěru života potřebují klidné prostředí, bezpečí, přijetí jejich odchodu a hodně lásky v podobě objetí, polibku, či mlčenlivou přítomnost, která je silnější než slova.

Jaký životní příběh Vám navždy zůstane v paměti?

Doprovázela jsem půl roku pacientku, která zemřela letos v létě, v roce a půl věku. Její život byl krátký. Poslední období jejího života bylo charakteristické silnou láskou rodičů a bratřička. Rodiče mi svěřili přání, že chtějí dcerce ukázat moře. Ta představa byla vzhledem k vážnosti stavu absurdní, ale já jsem cítila, že holčička chce toto přání svým rodičům umožnit a pak bude připravena cesta pro její odchod. V těchto vyhrocených situacích postupují vždy s taktem a citlivostí. Cestu k moři, pobyt a cestu zpět zvládla bez absolutních komplikací. Rodiče mi poslali pár fotek šťastného dítěte. Smrt si pro holčičku přišla velmi něžně. Jedno ráno, po klidné noci, se jí zastavil dech. Ve smrti byla krásná, něžná, pokojná. Společně s rodiči jsem se loučila s děvčátkem celé dopoledne. Bylo těžké zavřít malou rakvičku... Ještě dopoledne přijeli rodiče se synkem k nám domů. Bylo třeba společně plakat a přemáhat smrt naději na shledání. Po celou dobu její péče se za ni modlila široká skupina laiků, kněží a několik kontemplativních klášterů. Díky lásce, blízkosti a praktické službě jsme došli k naději, že smrtí život nekončí.

Co Vám jako obyčejné paní Janě Sieberové dělá radost i starost? Klidně něco obyčejného

...

Ráda chodím do přírody na delší procházky. Miluji ticho lesa, jeho vůni a klid. Chodím plavat brzy na jaře a plavu, pokud je to možné, do pozdního podzimu. Voda je pro mne symbol svobody. Starosti přináší běžný život, těžko snáším neshody v rodině nebo v pracovním týmu. Zároveň vím, že toto vše k lidskému životu patří.

Umíte nechávat práci v práci? Umíte se oprostit s příchodem domů od práce?

Neumím. Prožívání smrti je vždy nové a zasáhne vás ohromnou silou. Je to jako zrození nového života. Nicméně pravidelně jezdím duchovně čerpat do kláštera sester karmelitek v Praze na Hradčanech. Stačí mi krátký pobyt, kdy se zastavím, fyzicky si odpočinu a napiji se z pramene kontemplativní modlitby. Do klášterů jezdím celých deset let.

Víte si vždy se vším rady? Je něco, co Vás ještě překvapí?

Nevím, ale hledám řešení společně s celým týmem. Učím se svůj názor pro jednotu ztratit. Překvapují mne kolegové, jejich osobní zralost a růst. Právě společenství odkrývá naše charaktery, dobré i špatné vlastnosti a nutí nás pracovat na svém nitru. Dá se říci, že hospic je vysoká škola moudrosti, pokory a lásky.

Co Vy a advent a Vánoce?

Přála bych si dobu adventu prožívat více v tichu, ale to se mi každoročně nedaří. Žijeme v době, kdy tlaky ve společnosti kladené na výkon, ubíjejí ducha. Člověk trpí shonem a nervozitou, která kolem nás panuje. Nelze se tomu vyhnout, je třeba to přijmout jako fakt a nenechat si vzít radost z přicházejících Vánoc. Těším se, že rodina bude pospolu, i s mou maminkou, že si vyjádříme lásku, blízkost, a že se Bůh nově narodí do našich srdcí.

Jana Sieberová

Je ještě tolik otázek, jejichž odpovědi by nás zajímaly ... Vždyť toto téma se dotýká snad každé rodiny. Tak snad příště ...

Přejeme vše dobré. Užijte si s blízkými svátky a děkujeme za rozhovor.

R. Spilková

ROZHOVOR S OTCEM JANEM

Je tu už pár roků mezi námi, je to i téměř rok od úrazu, určitě to pro o. Jendu nebylo a ještě není lehké období. Je tu něco, na co byste se ho chtěli zeptat? Třeba buď ohledně jeho působení u nás, úrazu, nebo na cokoli jiného? Tak zněla prosba k farníkům. Někteří zareagovali, a tak mohl vzniknout rozhovor.

Jak se vám líbí ve Skutčích?

Před třemi lety to bylo pro mne vcelku neznámé město, ale už jsem si to tu prošel pěšky i projel na kole, poznal dost lidí i míst. Mám tu své oblíbené kousky přírody. Takže když se sem vracím, jedu sem jako domů..., vlastně jsem tu doma.

Jak ses šzil s farníky?

Na začátku jsem byl trochu v rozpacích – po příchodu mi připadalo, že se farníci drží trochu stranou, jako by si mne testovali – nevěděl jsem, na čem jsem. Pamatuji se, jak jsem v kostele poprosil o pomoc při úklidu fary a pokud si dobře pamatuji, tak to bylo bez konkrétní odezvy. Ovšem uplynulo pár dnů, na faře zazvonil zvonek a přede dveřmi stálo několik žen, které k mému překvapení přišly pomoci a udělaly tolik práce, že bych to sám dělal několik dnů. Později tu byla i velká brigáda, kde bylo kolem 20 lidí a dolní část fary byla v pořádku. Hodně pomohli i skauti. Myslím, že jsem se šzil dobře. Lidí jsou moc hodní. Aby to bylo ještě lepší, tak je to i na mně... měl bych být ve vztazích k lidem víc aktivní.

V čem by vám mohli farníci více pomáhat?

Farníci pomáhají v obou farnostech skvěle. Ať to bylo při opravě obou kostelů, při zařizování farních dnů, plesu, počítání sbírek, úklidu, apod. Je spousta služeb, které farníci dělají nezištně a velmi dobře. Jsem za to vděčný. Pak musím velmi ocenit obrovskou pomoc a vyjádření účasti po mém úrazu. To bylo až dojemné. Co bych ale uvítal: kdyby se ve spolupráci vystřídal více farníků. Mám pocit, že mnoho práce dělá pořád stejná skupina lidí, která už někdy nestíhá. Bylo by fajn, kdyby se mohli zapojit i další. Zároveň budu rád, když mi kdokoliv řekne, jak bych mohl pomoci já druhým. Mám občas pocit, že bych měl být víc k dispozici.

Čím jsme vás třeba potěšili?

Jak už jsem zmínil, svou ochotou pomáhat. Dále mne napadá, že mne příjemně překvapilo, jak jsou v obou farnostech schopní ministranti i ministrantky – vědí, co mají dělat a místo toho, abych já něco musel hlídat, spíše hlídají oni mne, abych něco nepokazil. Zrovna tak je tu skvělá kostelnická služba. Také si vážím velké obětavosti farníků při vybírání prostředků na opravu našich kostelů a fary a spousty dalších věcí.

Z čeho jsi měl zatím největší radost ve službě kněze?

To se těžko určuje. Nicméně určitě mám velkou radost, když najdu někoho, kdo má zájem o víru v Krista a smím ho doprovázet na cestě ke křtu. Také je krásné, když se setkám s nevěřícím člověkem, který má zájem hledat duchovní hodnoty nebo třeba jiný po mnoha letech dostane odvalu a přijde ke svátosti smíření. To je opravdová radost. Jinak z kněžské činnosti jsem také rád, když mohu pomáhat při exerciciích pro konvikty či kněze nebo duchovních obnovách pro farnosti.

Která farnost, kde jsi působil, je tvá nej srdcovka?

První láskou pro mne byl Slavoňov a Rokole – spolu s Novým Městem nad Metují, kde jsem působil hned po vysvěcení na kněze. Ale všechna ostatní místa byla krásná – Čáslav a okolí, Olomouc, Hradec Králové a teď Skuteč. Všechna místa беру jako dar.

Jaké rozdíly jsou z vašeho pohledu ve vedení farnosti ve velkém městě (HK) a na malém městě (Skuteč)?

Je zde spousta praktických rozdílů. Například Hradec se o víkend vyliční a do Skutče se v pátek naopak lidé vracejí. V přístupu ke svátosti smíření jsou ve velkém městě lidé mnohem liberálnější – málo se jich častěji zpovídá, ve velkém městě jsou lidé ve sbírkách velmi štedří, ale na brigády není tolik lidí jako zde. Velké město je anonymnější, zde se všichni znají. Lidé se v Hradci v kostele dost střídají, navštěvují více kostelů - tady je účast na mši sv. stálejší. Vcelku se ale najdou dobří farníci ve všech místech.

Bude v příštím roce zorganizován farní výlet? Mohl by být směřován do severní části naší diecéze, např. Broumovsko?

Budu rád, když to vyjde – zkusím to s pastoračními radami projednat. To Broumovsko by mohlo být zajímavé, krásný je Adršpach, zajímavé jsou blízké Vamberice nebo Křešov v Polsku.

Které období církevního roku máte nejraději?

Všechna období mají své kouzlo, ale jedinečný je pro mne advent a Vánoce, pohodové je mezidobí během letních prázdnin :-)

Co by sis přál, co by ti udělalo radost?

Budu vděčný za dar zdraví. Víc si ho teď vážím. Mou radostí je radost lidí kolem mne.

Co tě trápí nejvíce?

Trápí mne mé nedokonalosti a hříchy a všeobecně mne trápí v naší zemi neochota lidí trochu přemýšlet a brát vážněji skutečné hodnoty jako je víra, pravda, láska.... vysloveně mne šťve, jak se mnozí nechají ovlivnit různými dezinformacemi a nechají sebou manipulovat. Výsledkem je nevraživost a rozdělení mezi lidmi.

Jaké máš nejraději vánoční cukroví?

Jsem skoro „všežravec“ - rád ale vzpomínám na čokoládu, cukrový salám nebo špičky /úly/ od maminky.... ale musím se hlídat, aby mne nohy unesly při rehabilitaci po lednové operaci:-)

Nejneobyklejší jídlo, co jsi jedl?

Možná krevety /moc jsem toho nesnědl/, tohle mne neláká, rizoto s kousky chobotnice, maso ze žraloka, sušené meruňky s osolenou rýží, kumys /zkvašené kobyli mléko/...

Tvoje cestování - nejvyšší a nejnižší nadmořská výška – kde?

Hora Rumiňahui v Ekvádoru 4631 metrů n. m. a Mrtvé moře v Izraeli -430 pod světovým mořem.

Máš nějaké oblíbené poutní místo, nebo jen místo, kam rád opakovaně jezdíš?

Mám rád změnu, takže při svém cestování rád poznávám nová místa, ale rád se vracím do Rokole u Nového Města nad Metují. Má takovou zklidňující atmosféru a s tímto místem mám spojeno spoustu zážitků i lidí.

Poznamenal tě nějakým způsobem úraz? Byl to i zásah do tvé lidské důstojnosti? Přeci jenom najednou nemohoucí, odkázán na jiné...

Jistě jsem poznamenan – pořád potřebuji hůl:-). Nejnáročnější byly první dva týdny v Chrudimi. Problémem nebyla snad tak bezmoc nebo bolest, ale spíše prostředí, kde ne všechny sestry uměly vytvořit dobrou atmosféru. To bylo hodně náročné. Ale jsem za to vděčný. Myslím, že tak mohu lépe chápat nemocné nebo nemohoucí lidi a taky se snažím modlit o Boží požehnání pro pár nepřijemných sester – aby byly šťastnější, a tím i hodnější na pacienty:-)

Co ti úraz vzal, a naopak třeba dal?

Vzal mi možnost pohybu, účast na mnoha akcích, fungování ve farnostech a ve škole... a dal mi mnohem víc: jasné vědomí Boží blízkosti, mnohé zkušenosti, nové lidi a nové přátele, radost z farníků, kteří nezištně stále pomáhají. To, že jsem o prázdninách mohl poznat rodinu Ptáčkových z Hlinska (ortopedy), kteří mi velmi podstatně pomohli k doléčení, to považuji za velký Boží dar. Jistě to nebyla náhoda.

Jak dnes vzpomínáš na chvíle, které jsi prožil na Košumberku? Co tě tam nejvíce posilnilo, kromě víry, abys ses vrátil nejdříve domů?

V Košumberku jsem byl skoro jako doma. Na „gécčku“ je velmi dobrá atmosféra – díky výborným lékařům i sestrám, jako i terapeutkám. Bůh mne tam hýčkal skrze dobré lidi i podmínky. Velkým povzbuzením byly pro mne návštěvy a také věřím, že i modlitby. Moc za ně děkuji.

Bojíš se další operace? Je to výhoda už vědět, co tě asi čeká?

Pokud budu zdravý, další operace mne čeká 30. 1. 2020 v brněnské vojenské nemocnici. Je tam opravdu skvělý personál, takže jistě z toho mám respekt, trochu budu rozechvělý, aby se operace podařila, ale vcelku mám v sobě klid, protože vím, že lékaři udělají maximum a budu v Božích rukách. Ta srpnová zkušenost je výhodou. Jdu do známého prostředí.

Kam si vyšlápneš 1. ledna? :-)

Výborná otázka! Mám pocit, že bych si měl symbolicky udělat procházku na „místo činu“, kde mi jeden kamarád, /má občas šílené nápady/ udělal pomník s kytičkou. Postojím, zavzpomínám, ale raději si neposkočím, ale pěkně opatrně sejdu na silnici a půjdu domů...:-) S díky za milé otázky všem ze srdce žehná o. Jan

Je to jenom zlomek díků, ale jak nám napsala jedna farnice - díky za tvoji nezměrnou trpělivost a laskavost ke každému z nás.

I. Dvořáková – R. Spilková

TŘÍKRÁLOVÝ PLES 2020

Pomalu se blíží nový rok 2020 a s ním také tradiční Tříkrálový ples, na který se již nyní můžete těšit. 19. ročník plesu se bude konat v sobotu 11. ledna 2020 od 20 hodin v KKS Skuteč.

Přípravy plesu jsou již dávno v plném proudu a kromě zajištěné kapely MIX a předtančení v podání taneční školy BOHÉMIA Chrast, také zajišťujeme ceny do tomboly.

Pokud máte možnost věnovat do tomboly nějakou hezkou cenu, můžete ji kdykoli odevzdat po mši v zákřístii ve Skutči, Předhradí či na Rané. Ke každé ceně lze přiložit reklamu dárce a samozřejmě lze také vystavit doklad pro odečtení od základu daně z příjmu.

Příprava plesu stojí nemalé úsilí, tak bychom byli moc rádi, abyste tuto příležitost využili a společně jsme si všichni užili atmosféru společenského plesu v opravdu dobré společnosti. Naplníme tedy nejenom celý Kulturní klub ve Skutči, ale také myšlenku jednoho ze zakladatelů tradice Tříkrálových plesů otce Jana Uhlíře, který vždy kladl na první místo právě společenství a přátelství.

Ples organizuje farnost Skuteč ve spolupráci s farnostmi Předhradí a Raná, které nám hodně pomáhají právě s dary do tomboly. Kromě našich farností aktivně zveme také okolní farnosti (Vrbatův Kostelec, Luže, Chrast, Krouna, Proseč či Nové Hrady) a bratry evangelíky. Moc bychom si přáli, aby se Tříkrálový ples ve Skutči stal sváteční příležitostí pro setkání lidí dobré vůle našeho regionu. Věříme, že na podzim zase spousta z nás ráda zavítá na Svatováclavský ples farnosti Raná, který má své podzimní kouzlo.

Výtěžek plesu bude použit na opravu střechy děkanství ve Skutči, která by měla začít již v příštím roce.

Takže neváhejte, pozvěte své známé, kupte si vstupenky, hoďte se do gala a v sobotu 11. ledna ve 20 hodin na viděnou ve společnosti starých a třeba i nových dobrých známých!

Jméнем realizačního týmu napsal Honza Bárta

Zveme Vás na 19. společenský

Tříkrálový ples

V sobotu **11. ledna 2020** od 20 hodin
v Kulturním klubu ve Skutči.

Hraje oblíbená hudební skupina MIX.
Těšit se můžete na bohatou tombolu.
Společenskou atmosféru plesu podtrhne předtančení „S vůní sakury“
a ukázky tanců v podání taneční školy BOHÉMIA Chrast.

Vstupné 120 Kč.
Předprodej vstupenek od 16. 12. 2019 v Květinářství Sokol ve Skutči.

Pořádá Římskokatolická farnost - děkanství Skuteč ve spolupráci s farnostmi Předhradí a Raná.

FESTIVAL SVOBODY NA GYMNÁZIU SUVERÉNNÍHO ŘÁDU MALTÉZSKÝCH RYTÍŘŮ VE SKUTČI

Projektové týdny mají na naší škole velkou tradici. V minulosti se tematicky zaměřovaly na lidská práva (10. prosinec) a ochranu životního prostředí (22. duben). Poslední dva projekty pak vycházely z oslav významných výročí české historie. Organizace Festivalu svobody, kterým jsme chtěli připomenout pád komunistického režimu v Československu v roce 1989, započaly již v květnu sestavením programu, výběrem a oslovením hostů, to vše s cílem přiblížit atmosféru tehdejších dní žákům. Z pestré nabídky si tak zájemci mohli vybrat například besedy s osobnostmi českého disentu – socioložkou Jiřinou Šiklovou, knězem Láďou Heryánem a historikem Františkem Čuňasem Stárkem. Tradičním hostem listopadových besed je paní Hana Truncová, která svým životním příběhem plným odvahy a víry v dobro a spravedlnost každoročně nadchne posluchače. Nově jsme oslovili také místního rodáka pana Mojžíra Blažejovského, aby svým vyprávěním zachytil každodennost života v normalizačním Československu a překotnou dobu po „sametu“ z perspektivy obyvatele Skutče. Jelikož dlouhodobě spolupracujeme se společností Člověk v tísni, z její produkce jsme mohli žákům nabídnout filmové projekce, například dokument Příběhy za železnou oponou, který žáky zaujal nejvíce. Předávané informace zůstanou v paměti, spojíme-li je s osobním prožitkem, tvůrčí činností. Nedílnou součástí celého týdne se tak stala žákovská interpretace divadelního představení Hrdý Budžes a kvartánské pásmo veršů a čtených textů z tvorby Karla Kryla, Egona Bondyho, Václava Hraběte a Václava Havla. Projektový týden pak završil happening u fary s hudebně – recitačním pásmem, vystoupením pěveckého souboru při gymnáziu pod taktovkou Tomáše Kyncla a studentskou mší.

Mgr. Šárka Jonešová

NOVÉ MÍSTO PRO SPOLUBYTÍ VE SKUTČI S NÁZVEM TAKSIS

DOMOV
NA
CESTĚ

Pátek 13. prosince byl pro pracovníky Domova na hradě Rychmburk velice slavnostním. Nově se jejich organizace nazývá Domov Na cestě a změnili adresu do ulice Tyršova u nás ve Skutči. Součástí slavnostního dne bylo představení nového místa pro spolubytí s názvem Taksis... Od této chvíle je organizace součástí naší obce a její aktivity budou zajisté přispívat k různorodému dění ve Skutči.

Odpolední program, kterého se mohl účastnit kdokoliv z obce, byl velmi pestrý. Tomu ale předcházela dopolední návštěva kolegů z Holandska, kteří společně s pracovníky Domova zhodnotili, jak se jim daří používat při své práci metodu CARE. Právě zástupci organizace Nei Skoen z města Helmond jsou průkopníky této metody. „Kolegové z Holandska nám opět připomněli náš úkol – vytvářet bezpečný prostor, kde mohou klienti nacházet smysl dalších kroků ve svém životě, a tak i chuť je realizovat,“ shrnuje ředitel Domova Na cestě, Jakub Vávra. Při prezentaci své organizace Holanďané dokazovali filozofii, kterou žijí, a která je tolik inspirativní, jako že „zotavení žije tím, že se může předávat“ nebo „důvěra vytváří poctivost“.

Samotné slavnostní otevření prostoru nového sídla celé organizace a místa Taksis... zpestřilo internetové propojení s dalšími kolegy z holandské komunity Eagle Shelter. Na dálku všechny pozdravila její vždy usměvavá zakladatelka Conny Ariëns, která vzpomínala na návštěvu Skutče a popřála organizaci na nové cestě spřízněné duše. Následovala tematická scénka, kdy pracovníci znázornili náročné hledání nového názvu organizace, a tím byl zahájen program lehce inspirovaný prohlídkou hradu. Průvodci seznamovali návštěvníky s jednotlivými komnatami, kde každý z účastníků mohl ochutnat, co se může v Taksisu zažít. Luštění křížovky, vytvoření společného obrazu, vyrobení zimní tužky nebo perkusního nástroje. Zahrát si turnaj v hodu do otvoru, tzv. pytlíkačka nebo jen tak pobýt, sdílet dojmy a třeba si u toho dát něco dobrého k jídlu a pití. Na dění v takovém prostoru se může podílet kdokoliv.

“Chceme nabízet prostor, kde si lidé sami mohou něco uspořádat, vytvořit, vzájemně se obohacovat. Máme vybavení na ozvučení, uměleckou tvorbu nebo tvoření, až po vaření nebo deskové hry. Stačí přijít s nápadem,“ vybídl koordinátor místa Taksis... Miloslav Feltl. Vše v duchu hesla holandských kolegů „důvěra, láska a legrace fungují!“.

Zajímavostí je, že celá akce byla natáčena mladými filmaři, kteří zachycují průběh reformy psychiatrické péče v České republice. Transformace pobytových služeb je jedním z cílů reformy. Domov Na cestě se stává vlajkovou lodí takového pokroku.

Domov Na cestě – příspěvková organizace Pardubického kraje

Celoroční pobytové zařízení pro osoby starší 18 let se sníženou soběstačností z důvodu chronického duševního onemocnění. Klientům nabízí služby chráněné bydlení a domov se zvláštním režimem. Provozuje místo pro spolubytí Taksis...

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA – 14. 12. – VE SKUTČI

Dnešní duchovní obnova byla zaměřena na čtyři postavy týkající se adventu a myšlenky pro nás z nich vycházející. Naplněná čajovna gymnázia naslouchala o Petrovi Zadinovi z Hradce Králové. Ten přinesl osobní svědectví, čerstvý vítr a podělil se s námi i o své radosti i starosti svým nezaměnitelným způsobem. ☺

První zmíněnou postavou byl prorok Izaiáš z 8. století před Kristem. Jeho jméno znamená Bůh spasí. Další myšlenkou bylo – když neuvěříte, neobstojíte, kde je víra oporou. Další z myšlenek – na poušti připravte cestu.

Druhou postavou byl Jan Křtitel – s tématy pouště, pravdivosti a nechat se naplnit Bohem. Žil střídavým životem, nosil velbloudí kůži, bydlel na poušti. V tichu, sám, tam, kde je těžké jen přežít. Chodili za ním lidé z celého okolí z důvodu pravdivosti života, co říkal, to žil. I když přicházejí v samotě černé myšlenky, smutek, bolesti, našťvanost, je třeba nezůstávat jenom v myšlenkách, je třeba mluvit, s Bohem vše probrat, kleknout si a udělat si duchovní obnovu v sobě. Člověka poušť promění.

Další postavou byl úplně obyčejný člověk, který neudělal žádný zázrak, s úplně obyčejným životem, byla to Maria. Přemýšleli jsme o situaci, ve které byla, co asi mohla zažívat. Měla se vdávat, čekala dítě, ani zpočátku nevěděla, jak k němu přišla, co si Josef pomyslí, zda ji neodmítne, jak se k ní společnost zachová, když nemá manžela, ... Měla špatné myšlenky, ale bylo to pokušení, ne hřích. Záleželo na tom, jak se zachová. Tak je tomu i u nás v našem životě. Šla za Alžbětou, protože pokud se všeobecně problém s někým sdílí, neuzavřeme se do sebe, lépe se snáší. Někdy přemýšlíme negativně. Zlého je vždycky méně, takže je potřeba si uvědomit ty hezké věci. Vždycky se najdou.

Také jsme byli povzbuzováni ke čtení Bible. Najít si postavy, které mě oslovují, přečíst si ten příběh či verš i několikrát, než plně pochopíme. Jaké by to bylo, kdybych tam byl já namísto toho člověka, prožil to samé? V průběhu obnovy nám byly doporučovány kromě Bible i tyto knihy – Slabikář vnitřní modlitby, Srdce pastýře, ...

Ze začátku mě

stálo, jako laikovi, hodně úsilí pochopit souvislosti, jedna myšlenka, vzápětí jiná, ale časem to bylo snazší. Byl prostor i na dotazy od posluchačů.

Čtvrtou postavou byl svatý Jan od Kříže, zmiňovaný až při mši svaté. Nespravedlivě ho nařkli z rebelství a uvěznil na 9 měsíců do vlhké a tmavé kobky, jenom o chlebu a vodě. I přes tyto podmínky tam napsal španělské milostné básně o Bohu. Pochopil totiž, že život může být vznešeným dobrodružstvím lásky, přestože je tak často nasáklý utrpením. Snažil se přesvědčit lidi o tom, že Bůh jedná skrze člověka.

Závěrem patří velký dík otci Petrovi s přáním požehnaných Vánoc.

R. Spilková

NÁRODNÍ POUŤ DO ŘÍMA

Myšlenkou zúčastnit se letošní podzimní Národní pouti do Říma jsme se začali zabývat již koncem dubna, kdy nám to bylo nabídnuto o. Ondřejem.

Národní pouť se konala ve dnech 11. až 13. 11. 2019 u příležitosti 30. výročí kanonizace sv. Anežky České.

Z časových důvodů jsme zavrhlí organizovaný autobusový zájezd a zvolili jsme individuální pouť. O. Ondřej zajistil letenky a ubytování v soukromí necelého půl kilometru od náměstí sv. Petra, takže jsme měli „skvělou adresu“.

Odlétali jsme z Prahy za mírného deště, ale již nad Rakouskem z mraků vystoupily Korutanské Alpy, což slibovalo dobré počasí i pro Řím. Po přistání jsme se přepravili do bytu, uvařili večeři a netrpělivě jsme vyrazili na večerní prohlídku náměstí sv. Petra a blízkého okolí.

V neděli ráno nás čekala modrá obloha, a protože Národní pouť začínala svým programem až v pondělí, využili jsme ji k prohlídce nejznámějších římských památek. Nejdříve nedělní mše sv. ve vatikánském kostele sv. Anny a již jsme vyrazili směr Andělský hrad, Andělský most, Fontána čtyř řek, Pantheon, Hadriánův chrám, Fontána di Trevi, Španělské schody a zpět na náměstí sv. Petra, tentokrát za denního světla. Zde bych se rád zastavil u Pantheonu. Původně byl zasvěcen všem bohům, od r. 609 je zasvěcen Panně Marii mučednické.

Dostavěn byl r. 29 př. n. l., jeho dnešní podoba je z doby Hadriánovy (†138 n. l.) Zajímavostí je, že zde byl na stavbu kopule (váží cca 4.500 tun) pravděpodobně poprvé použit litý pucolánový beton, kde je jako pojivo použit sopečný popel. Kopule má průměr 43,22 m (je tedy o cca 70 cm větší než kopule Baziliky sv. Petra), nemá armaturu, zevnitř je vylehčena řadami lichoběžníkových zahloubení, kusy pemzy a zalitím keramických nádob a až do začátku 20. stol. se jednalo o největší kopuli na světě.

V pondělí nás přivítalo deštivé ráno a celý den se nesl v duchu „kdy spadne více vody a kdy bude větší bouřka“.

Metrem jsme se přepravili ke Koloseu, což je největší amfiteátr římské říše (50.000 sedících diváků), byl stavěn v letech 70 př. n. l až 80 n. l. Došli jsme několik set metrů do Baziliky sv. Klementa v Lateráně, kde začínal program Národní pouti modlit-

bami a přimluvami českých a moravských biskupů. Bazilika byla postavena ve 12. stol. na základech staršího kostela ze 6. stol. Sem přinesli sv. Cyril a Metoděj ostatky sv. Klementa. Po smrti sv. Cyrila chtěl jeho ostatky sv. Metoděj převést zpět do rodné Soluně, ale papež mu to neumožnil, proto požádal, aby jej mohl alespoň pohřbit v této bazilice, což mu umožněno bylo.

Odpoledne program pokračoval mší sv. v Bazilice Panny Marie Sněžné, která byla postavena v letech 432 až 440 n. l. Kostel o rozměrech 92 × 80 m je klasická trojlodní sloupová bazilika se zvonící vysokou 75 m a apsidou na západní straně. Hlavní loď je 30 m široká, krytá dřevěným, pozlaceným kazetovým stropem, mramorová mozaiková podlaha je z poloviny 12. století. Nižší boční lodi jsou odděleny 40 antickými sloupy ze žuly a z mramoru, které pocházejí z nějaké starší stavby. Mozaiky v hlavní lodi a na vítězném oblouku patří k nejcenějším částem kostela. Pocházejí z poloviny 5. století a znázorňují jednak oslavu Panny Marie jako Matky Boží, jednak příběhy Starého zákona s jejich naplněním v Novém zákoně. Jedná se o jeden z nejvýznamnějších kostelů v Římě: zde papež Hadrián II. v r. 867 za přítomnosti sv. Cyrila a Metoděje položil na hlavní oltář slovanské bohoslužebné

knihy a schválil je, a povolil tak jejich používání na Velké Moravě. Zde také po svém vysvěcení sloužil sv. Metoděj svoji primiční mší sv. Pro nás může být zajímavý také tím, že to byl po 7 let „domovský“ kostel našeho p. biskupa Vokála během jeho působení ve Vatikánu.

Druhý den Národní pouti byla na programu mše svatá v Bazilice sv. Petra. Bylo to na den přesně 30 let ode dne, kdy zde byla sv. Janem Pavlem II. prohlášena Anežka Česká za svatou a byl tak završen proces její kanonizace. Zajímavé je, že první snahy o její kanonizaci se objevily již v pol. 18. stol. a nakonec jich bylo několik. Vždy to představovalo roky až desetiletí sepisování, dokládání, žádání....

Nejblíže bylo k provedení tohoto úkonu v roce 1937, ale nástup fašismu v Evropě toto zhatil.

Až dopis sv. Jana Pavla II. v r. 1983 p. kardinálu Tomáškovi naznačil, že již nastala ta správná doba.

Bazilika sv. Petra je monumentální chrám a každý, kdo v něm stojí, ztrácí pojem o prostoru a vzdálenostech. Tato bazilika byla vysvěcena v r. 329 n. l., její dnešní podoba pochází z přestavby v letech 1505 až 1629. A její rozměry udávané v literatuře? Délka 211,5 m, průměr kopule 42,56 m, výška v kopuli 136,567 m, výška střední lodi 64,2 m, plocha 15.160 m², vejde se do ní 20.000 (někde se udává i 60.000) lidí.

U hlavního obětního stolu pod kopulí smí slavit mši sv. pouze papež, proto naše mše byla až v zadní části baziliky, kam se nás cca 3000 poutníků z ČR pohodlně vešlo. Mše sv. se po

oba dva dny zúčastnilo cca 250 kněží a biskupů, liturgii doprovázely české pěvecké sbory a Hudba Hradní stráže. Naše biskupství bylo zastoupeno v „plné palbě“, tedy p. biskup Vokál, p. biskup Kajnek a generální vikář Mons. Paseka.

Večer jsme pro osobní modlitbu navštívili kostel sv. Ducha, který je součástí nejstarší vatikánské nemocnice Ospedale Santo Spirito in Sassia a poté jsme se toulali úzkými historickými uličkami Říma.

Poslední den pouti byla na programu generální audience u Sv. otce na náměstí sv. Petra a předání Charitativní sbírky Koruny sv. Anežky České, daru ČR papeži Františkovi pro chudé a potřebné. Této audience se zúčastnili lidé z celého světa, pouze čeští poutníci měli právo obsadit první sektor pod schody k bazilice, na kterých bylo papežské podium. Nám se podařilo obsadit strategické místo, kudy, jak se ukázalo, přijížděl papež František, a kdy přímo před námi

nechal zastavit, aby udělal křížek pravděpodobně nejmladší české poutnici, dvouměsíční Anežce z Moravy.

Odpoledne se konala ještě slavná bohoslužba v bazilice sv. Jana v Lateránu a zakončení Národní pouti. My jsme však již museli pospíchat na letiště.

Bylo to krátké, bylo to krásné. Vzpomínat budeme ještě dlouho.

Mirek a Dana Poslušných

ŽIVÝ BETLÉM

Stejně jako minulý rok, i letos Vás skutečtější skauti potěší svojí vánoční scénkou Betlém, která bude probíhat 23. prosince v prostředí skutečského náměstí na schodech u kostela. Betlém bude probíhat dvakrát a to v 15:30 a v 16:15. Připravili jsme si pro vás divadlo ve ztvárnění malých světlušek a včat, které nám přiblíží zrození malého Ježíška. Součástí vystoupení bude i sbor. Během Betlému budou pro děti k dispozici malé dílničky, ve kterých se naučí vánočním zvykům nebo si něco vyrobí. Na této příjemné vánoční akci si budete moci dát cukroví, jehož zakoupením přispějete na organizaci SOS dětské vesničky. Těšíme se na vás!

*Za 1. oddíl Pučická
Kateřina Kallasová*

ANKETA MEZI ZÁKAZNÍKY PEKAŘSTVÍ

Co byste si přáli pod stromeček?

- tygra s knoflíky a televizi (7 let)
- brusle a abychom byli všichni spolu (14 let)
- lego (9 let)
- auto pro svoji manželku (46 let)
- přál bych si vlastní rodinu a abychom byli spolu zdraví a šťastní (17 let)
- přála bych si oblečení (12 let)
- formu na malé bábovičky
- zdraví
- mám všechno, snad jen maličkost, překvapení
- Spíš to, co se nedá koupit. Mám radost, když mají radost ostatní. (23 let)
- aby byli všichni zdraví
- nevím, hodné děti a ty mám
- být s celou rodinou
- já ani nevím
- aby všichni byli zdraví a šťastní
- novou kuchyň

Co byste si přáli změnit pro Českou republiku?

- chování lidí!
- příspěvek pro rodiny, aby měly více peněz
- aby nebyla uspěchaná doba, měli více času na rodinu a chovali se k sobě lépe
- chtěl bych změnit silnice, aby byly sjízdné
- chtěla bych změnit prezidenta
- aby se pracující měli dobře (40 let)
- mír, aby nikdy nebyla válka (60 let)
- závist lidí
- aby začali řešit důležitější věci, nevyhazovalo se jídlo, aby byl kladen větší důraz na dobro
- chtěla bych toho změnit moc!
- aby lidi byli ohleduplní
- vládu
- společenskou atmosféru (60 let)
- chování lidí k přírodě
- aby nebyla taková zloba
- aby byl mír v zemi
- zákony

A. Kozderková

Betémské světlo

Pokoj ve mně – pokoj s tebou

„Mír potřebuje rozmanitost – společně pro tolerantní společnost“

Je to opět tady. Ze skříní, sklepů a půd se vytahují lucerničky, oprašují, leští, upravují knoty, dolévá se lampový olej. Zkrátka přípravy na další rozvoj Betlémského světla po České republice jsou v plném proudu.

Letošní cesta skautů pro Betlémské světlo do Vídně se uskutečnila v sobotu 14. 12. 2019 a následující sobotu, **21. 12. 2019**, bylo Betlémské světlo rozvezeno skautskými kurýry vlaky po republice.

Betémské světlo dorazilo i do Žďárce u Skutče, odkud se dostává díky pomoci místních skautů do kostelů, rodin a je rozdáváno jako každoročně při představení Živého betlému ve Skutči.

Je hezké sledovat, jak se služba pro Betlémské světlo přeměňuje ve rodinné tradice.

Skauti Skuteč

MIMOŘÁDNÉ BOHOSLUŽBY A AKCE

- 20. 12. - Předvánoční mše sv. s gymnáziem ve Skutči v 8.00
- 23. 12. - Živý betlém v 15.30 a 16.15 ve Skutči před kostelem
- 26. 12. - Zpívání u jesliček od 16.00 – Raná, po skončení posezení v KC
- 4. 1. - Tříkrálová sbírka
- 5.1. - Dětská mše v 8.00 ve Skutči a v 9.30 v Předhradí
- 5. 1. - Tříkrálový koncert v 14:30 v kostele v Předhradí
- 9. 1. - Past a ek. rada farnosti v 16.45 v Předhradí
- 10. 1. - Ekumenická bohoslužba v 17.00 ve Skutči + setkání na faře
- 11. 1. - Tříkrálový ples ve 20.00 v KK ve Skutči
- 15. 1. - Pastorační rada v 17.45 ve Skutči
- 17. 1. - Ekumenická bohoslužba - Raná v 18.00 v evangelickém kostele
- 26. 1. - Dětský karneval – KC Raná od 15.00
- 29. 1. - Nástup o. Jana Linharta na operaci do Brna a pak pobyt v Luži-Košumberku
- 31. 1. - 2. 2. - Duchovní obnova pro ženy - Rokole
- 2. 2. - Dětská mše sv. ve Skutči a Předhradí
- 29. 2. - Věda, víra, skauting - skautský seminář v K. klubu Skuteč
- 1. 3. - Dětská mše sv. ve Skutči a Předhradí
- 13. 3. - 15. 3. - Duchovní obnova pro muže - Želiv
- 28. 3. - Postní duch. obnova s P. Milošem Kolovratníkem z České Třebové na gymnáziu ve Skutči
- 5. 4. - Dětská mše sv. ve Skutči a Předhradí
- 8. 4. - Předvelikonoční mše sv. s gymnáziem v 8.00 ve Skutči

změna programu vyhrazena :-)

Vydáno 22. prosince 2019 pro vnitřní potřebu farností Skuteč, Raná a Předhradí.

Kontakt: ŘKF - děkanství Skuteč, Tyršova 1, 539 73 Skuteč

Tel: J. Linhart- 605 541 676, O. Matula - 732 536 873, **Internet:** www.farnostskutec.cz, www.farnostrana.cz